

(24) antagne Læsemaade **mani** maatte derfor, efter mit Skjön **arkum**, *argum*, være et rosende Epitheton, og saaledes oversætter Rafn **arkum** ved »stridbar». Stephens tager Ordet i den Betydning, som *arg* nu har paa Gotland og i flere svenske Dialekter »dugtig, driftig, rask, duglig», efter Rietz 126. Denne Opfatning synes mig dog utilstedelig. Den Betydning »umandig», »modlös» »feig», som Adjectivet *argr* har i Norsk-Islandsk og i andre germanske Sprog, har *argher* ogsaa i Gammelsvensk (se Söderwalls Ordbog), hvor det derimod ikke kan paavises i god Betydning. Dette er tilstrækkeligt til at godtgjøre Umuligheden af at bruge dette Ord uden nogen Tilføielse til den Dödes Pris. En anden Betænkelse ved den nævnte Forklaring er den, at Entalsformen **arkum mani**, *argum manni*, er besynderlig, naar det i Forveien har været sagt, at en af Forældrene har ladet Stenen hugge **iftir suni sina toa** (eller **toh**) »efter sine to Sønner», thi Ingen vil vel med Stephens oversætte dette ved »efter sin Søn Toe».

Stephens anfører efter de gamle Afskrifter, han har benyttet, **mini**, ikke **mani**. Dette **mini** optager jeg og forstaar det som *minni* (Rydq. II, 438) »mindre», Neutr. pl.; **arkum** forstaar jeg som Flertal. Altsaa: »et stort Mærke; for daadløse Mænd (sættes) mindre (Mærker)». Verbet mangler, som ofte i Sentenser og Ordsprog (f. Ex. oldn. *betri ein kráka í hendi en tvær í skógi*).

Uagtet Indskriftens Begyndelse vilde kunne danne metrisk rigtige Verslinjer:

*Kali lét haggva
helli pessa,*

tror jeg ikke den er ment som Vers, da Udtrykket i ingen Henseende har poetisk Karakter og da Ordene **auk þau** — — **kiarþu** ikke lade sig inddele som Verslinjer af samme Art. Derimod er **mukiþ mirki furir arkum mini** visselig ment som Vers, men det er metrisk mindre heldige Vers.

mykiþ merki

danner ikke en regelret Verslinje efter Typen A 1, da første Stavelse er kort, men har flere Sidestykker i svenske Indskrifter. Linjen:

fyrir argum minni

stöder ved sin tostavelles Optakt. Det gaar dog af flere Grunde ikke an at dele:

*mykið merki, fyrir
argum minni.*

At i Linjen:

fyrir argum minni

anden stærkt betonedede Stavelse danner Allitteration, er heller ikke heldigt, men forekommer dog oftere i Runeindskrifterne.